

tives proper, actualized words, general and specialized terms, lexico-semantic borrowings etc.) as well as in the revision of semantic data, axiological categorization of linguistic units, prescriptive and stylistic labeling, and collocation characteristics. The dictionary is a prescriptive reference, giving the spelling of Russian entry words and their Ukrainian equivalents according to the actual orthographical norms of the both languages. It also furnishes information on usage, grammar and accentuation. Ukrainian translations it contains build on “Dictionary of Ukrainian” in 11 vols., B.Hrinchenko’s “Dictionary of Ukrainian” in 4 vols., general Russian-Ukrainian dictionaries published in the first decades of the 20th ct. (first of all “Russian-Ukrainian dictionary” edited by A.Kryms’kyi and S. Yefremov) and at the beginning of the 21st ct., and specialized bilingual dictionaries as well as modern dictionaries of spelling, phraseology, and synonyms. Similarly, Ukrainian lexico-phraseological data compiled and structured in this dictionary can be used in new lexicographical enterprises. The compiling of a tremendous number of lexemes of various style and stylistic character as well as various chronological provenience can complicate uniformity of their treatment in the dictionary. The author highlights such issues in seeking Ukrainian equivalents as synonymy limits in these equivalents, grammatical information on *nomina collectiva* and their derivatives, and stylistic equivalency. Taking into consideration the prescriptive orientation of the dictionary, analysis of these issues will enhance the uniformity of, and improve in general, the treatment of Ukrainian equivalents.

Key words: translation lexicography, Russian-Ukrainian dictionary, equivalent, semantic equivalence, synonymic equivalents, grammatical information, stylistic characteristics.

Мовна мозаїка

ПОСАДА ЗАСТУПНИКА ЧИ ЗАСТУПНИЦІ ДИРЕКТОРА?

Сьогодні українські журналісти часто пропонують слухачам та глядачам зустрічі або інтерв’ю із *заступницею директора*. Стало навіть модно представляти їх саме так. А чи можна називати жінку, яка працює на посаді заступника директора, *заступницею*? Ні, не можна, тому що це слово узвичаєне в українській мові зі значенням “та, хто захищає кого-небудь, захисниця”, пор.: *Вірую в тебе і припадаю до стоп твоїх, заступнице наша, пресвята Богородице, — шепотів Сироватка слова молитви* (Ю. Мушкетик); *Царице небесна, заступнице моя милостива, заступись за мене...* (О. Довженко); *Вона швидко, якось непомітно виробила собі ім’я великої філантропки, заступниці та помічниці всіх бідних* (І. Франко). Посада заступника будь-якого керівника не передбачає його захисту.

Отже, *заступник* є правильною офіційною назвою посади жінки, яка заступає керівника чого-небудь, пор.: *Марія Миколаївна — заступник директора; Валентина Василівна — заступник міністра; Оксана Романівна — заступник декана.*

Катерина Городенська